

Виховний захід:

***МОЖНА ВСЕ НА СВІТІ
ВИБИРАТИ СИНУ,
ВИБРАТИ НЕ МОЖНА
ТІЛЬКИ БАТЬКІВЩИНУ***

Мета. Сприяти згуртуванню учнівського колективу, виховувати патріотичні почуття, до рідної землі, до національних традицій. Розкрити славні ратні традиції, мужність і героїзм оборонців рідної землі на всіх етапах її історії.

(Звучить старовинний Запорозький марш)

1-й учень Джерельний тихий спів води,
Безкрайнії степів простори,
І смерековії ліси,
Широкі плаї, круті гори!

Духмяний хліб на рушнику,
Гостинно розпростерті руки,
Щасливу матері сльозу,
І дідуся з веселим внуком!

2-й учень За бескиди й дніпровські схили,
За наш пісенний славний рід,
За племін в косах у калини,
І за чумацький небозвід!

За нашу рідну Україну,
Що зберегли за всі віки -
Низький уклін і тричі "СЛАВА!"
Українські захисники!

Ведучий 1 Сьогодні вся наша країна відзначає День Збройних сил України. Адже це свято відзначається тепер 6 грудня, тому що в 1991 році Верховною Радою був прийнятий Закон України "Про Збройні сили України".

Ведучий 2 Ми вітаємо всіх майбутніх наших захисників із цим святом, бажаємо міцного здоров'я, відмінних успіхів у навчанні, будьте щасливими і життєрадісними.

(Звучить пісня із репертуару Катерини Бужиської "Як у нас на Україні" у виконанні учнів)

1-й учень Всі ми - майбутні захисники нашої рідної неньки України. І, як ведеться з давніх-давен, служба в армії розпочинається із складання ж присяги. Це дуже урочисто і відповідально.

2-й учень Прості слова,
А скільки змісту в них,
Із зброєю в руках її читають.
Військова клятва - навіть вітер стих,

Коли слова присяги промовляють.
На все життя залишаться слова,
Які від батька переходять сину
Нічого в світі кращого нема,
Як захищати рідну Батьківщину.

Ведучий 1 Сьогодні у нас в гостях справжній військовий, працівник _____ . Надаємо йому слово.

(Виступ гостя).

Ведучий 2 А зараз трішки заглибимося в історію. З давніх-давен людям відомо: "Дерево життя" - це гілочка, на якій ростуть три листочки. Перший листочок - символ минулого, другий - сучасного, а третій - майбутнього. Зображення "дерева життя" зустрічається в малюнках наших пращурів. Це свідчить про те, що вже в сиву давнину люди знали про нероздільний зв'язок "трьох листочків". Щоб бути освіченою людиною, треба знати минуле свого народу, його історію.

1-й учень На початковому етапі східнослов'янської цивілізації воєнна організація була родоплемінною. Саме рід дбав про зброю та воєнне спорядження, забезпечував охорону осель, городів від ворогів. Усі важливі воєнні справи вирішувались на вічі. Не було ніяких рангів чи ступенів. Керував вояками воєвода або князь.

У III-IV століттях давньослов'янське військо мало примітивну організацію, просту зброю, слабку дисципліну. Однак слов'янські вої дивували всіх своєю сміливістю.

2-й учень У часи Київської держави військо складалося з дружини князя та народного ополчення. Члени дружини мали вірно служити князеві, бути готовими з ним йти на війну. Князі утримували дружинників, платили грішми, давали землі.

Другою частиною війська було народне ополчення - вої. До ополчення приймали міський люд, селян-хліборобів. При цьому до боротьби з ворогом залучали всіх, незважаючи на вік, озброєність, досвід.

3-й учень За княжої доби були два основні роди війська: оружники і стрільці. Оружники мали на озброєнні панцир, шолом, щит, меч, спис. Стрільці - лук і стріли.

Головною ударною силою виступала важко озброєна піхота. Кінноту вперше використали князі Олег та Ігор у X столітті в походах на Візантію, на греків. Бій з ворогом починав князь, першим кидали спис. Коли списи ламалися, бій продовжували мечами. Лучники із-за мурів міста обстрілювали ворога. З часом піхота поступилася місцем кінноті. Після того, як кіннота

здобувала перемогу, піхота закінчувала битву: розбивала залишки ворога, захоплювала бранців у полон, забирала здобич, зброю.

Збиралося військо за наказом князя, оскільки не було на той час постійним. Спеціальні військові навчання у війську не проводились.

4-й учень 6 грудня 1240 року закінчилась історія княжого Києва, поховавши під руїнами Десятинної церкви останніх захисників свого міста. Могутня Київська Русь перестала існувати, а для її народу почалася епоха двохсотлітнього татарського рабства. Втративши можливість себе захищати, Київська Русь втратила свою державність.

Хоча спроби відновити суверенітет були неодноразовими. Згадаймо хоча б Галицько-Волинське князівство і славного Данила Галицького.

5 – й учень Україно!

Сивий степ - моя колиска.
І спасибі, що його ти зберегла.
Я вклонюся цьому степу низько-низько,
Поцілую чисту воду джерела.
Я приляжу серед літа, серед віку,
Припаду чутливим серцем до трави
І почую: десь підкова плаче гірко
І тупоче тьма лихої татарви.
Я почую: розмовляють між собою
Скромний горбик й запорошений курган.
Ох, чимало костомахою-косою
Накосила тут розлючена карга!
Україно! Чую голос недалеко:
Ти могил не обмини, не обмани!
Я не знаю - джерело чи око предка
Пильно дивиться на мене з глибини.

6-й учень Страшна епоха Золотої орди. Кримської орди. Щороку з України забирали в орду кожного десятого хлопця й десяту дівчину...

За річкою вогні горять:
Там татари полон ділять.
Село наше запалили
І багатства розграбили,
Стару неньку зарубали,
А миленьку в полон взяли.
У долині бубни гудуть,
Бо на заріз людей ведуть;
Коло шиї аркан в'ється,
А по ногах ланцюг б'ється..

Ведучий 1 Од татарських нападів народ почав тікати з пограничних місць у глиб України, а на межі з татарщиною залишилось вільне Дике поле, яке сягало аж по сучасну Київщину.

А коли в Україну прийшли польські порядки, багато сміливців почали тікати на вільні землі Дикого поля. Молоді українці вирушали ватагами зі зброєю, обирали отамана, будували курені та січі від можливих набігів татар.

(Звучить Марш на теми пісень "Наливаймо, браття", "Гей, наливайте повнії чари" та "Гей, гуляють козаки". На фоні маршу звучать слова)

5-й учень Життя на "вольниці" без пана і хлопа дедалі більше вабило молодих людей. А коли їм вдавалося відбити бранців і награвований товар - щастю не було меж. Отож поступово самоорганізовані козаки ставали захисниками рідного краю. І в 16 столітті Дмитро Вишневецький своїм коштом разом з козаками будує на Хортиці фортецю - перший козацький бастион захисту від завойовників. Для змученого віками народу України Хортиця стала символом боротьби за незалежність.

2-й учень Козацьке військо впродовж віків було армією, яка протистояла чужинцям, яка боронила свою землю і український народ від загарбників. Запорозька Січ уславилась іменами Байди Вишневецького, Сагайдачного, Хмельницького, Дорошенка, Сірка, Виговського.

Найбільшу славу здобув Богдан Хмельницький. Ціла доба в історії України називається Хмельниччиною.

3-й учень Служити в козацькому війську в народі вважалось найпочеснішою справою. Навіть ті матері, що в звичайний час благали синів по ходити на Запорожжя, під час великого походу самі виряджали дітей у військо.

6-й учень Після приєднання України до Московщини права і "вольності" війська запорозького урізались і урізались. А за часів Катерини 11 взагалі була скасована Запорозька Січ. Останнього гетьмана Петра Калнишевського було заслано у Соловецький монастир. Це сталося 1775 року.

2-й учень Чорна хмара наступає,
Либонь дощик буде.
Вже ж нашого Запорожжя
Довіку не буде.
Бо цариця, наша мати,
Напуст напустила:
Славне військо запорозьке
Та й занастила...
Ой із-за гори, з-за Лиману
Вечір повіває:
Кругом Січі Запорозької
Москаль облягає...

5-й учень Український народ залишився без власного війська, отже — втратив свободу.

Не може бути вільним народ, який не має ким і чим себе захистити.

Але пам'ять про славне козацтво, його традиції, пам'ять про Січ не вмерла.

Ведучий 2 Українська армія може по праву пишатися своєю історією, своїми традиціями. Ніколи наші війська не загарбували чужих територій, не посягали на чуже добро, чужі землі.

Історично недовгий період сини України служили в Радянській армії. Цей період позначений славою. Славу українські солдати і офіцери здобули на фронтах Великої Вітчизняної війни 1941 - 1945 років

(Звучить пісня "Журавлі", муз. Я. Фрежеля, сл. Р. Гачзатова у виконанні студентів технікуму).

4-й учень Як писав Микола Бажан:

В нас клятва єдина і воля єдина.
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою фашистських катів!
Ми сталлю з гармати, свинцем з карабіна
Розтрощимо вщент ворогів.
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою фашистських катів!

Вкладає меча в руки вірного сина
Наш край, щоб цей меч пломенів.
Ніколи, ніколи не буде Вкраїна
Рабою фашистських катів!

Ведучий 1 Ця історична "Клятва" пролунала вже на другий день після того, як ворог напав на нашу рідну землю. Вона кликала і вселяла віру в перемогу. Немає більшого покликання, як захищати рідну землю. "Все, все ми віддаємо тобі, Батьківщино... Все. Навіть наші серця. І хто не звідав цього щастя, цієї краси вірності, той не жив по-справжньому..." - писав фронтовик, молодий Олесь Гончар у романі "Прапороносці".

Кожне молоде серце сьогодні і завжди повинно берегти пам'ять про всіх, хто відстояв державу в тій страшній війні.

3-й учень Український хлопче, майбутній солдат.

Очима історії ти поглянь назад,
Бо багато крові пролилося колись,
Щоб твої мрії сьогодні збулись,
Щоб світило мирне сонце над землею,

Щоб Україна йшла у майбуття,
Молоді українці долею своєю,
На вівтар свободи поклали життя,
Не схилили голови, душі не скорили,
У ярмі чужому не схотіли жити,
Гордість українців в світі не згубили,
Вірити навчились і Бога любити.
Будь же гідний, хлопче, пам'яті такої.
Знай, що Батьківщину треба захищати
І в час небезпеки, як хоробрий воїн,
Відзовись, як кличе Україна мати!

Ведучий 2 Україна сьогодні - незалежна держава. Українські Збройні сили покликані охороняти незалежність рідної землі. І служать наші хлопці сьогодні на Батьківщині. Ми любимо свою армію. Служити в ній - справа честі та обов'язку...

(Звучить пісня із репертуару Михайла Литовського "Україна" у виконанні учнів).

Ведучий 1 На цьому наш святковий вечір, присвячений Дню Збройних сил України, закінчено. Дякуємо за увагу.